

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 26. Ordo Fratrum Humiliatorum a sancto rolo ad pristinam disciplinam
revocatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI. **A.C. 1568.** 1568 plenas dedit, eos impense rogans, ut in rebus spiritualibus sese regimini Ecclesiastico ingererent, unde illo abhinc tempore semper inter Sanctum hunc Præfulem, & illos Proceres immota servabatur amicitia: præterea hic idem Archiepiscopus sex hujus Nationis juvenes secum duxit, eosque in Seminarium Mediolani a se erectum misit, ut ibidem Ecclesiastica disciplina imbuerentur. His factis ad hanc urbem reversus Sacerdotes Sanctitate conspicuos ad hasce valles emittebat, qui Divini Verbi prædicatione, & Sacramentorum administratione apud hosce populos tam diu sacra hac ope destitutos maximam sane utilitatem faciebant: progressu autem temporis S. Carolus ibidem Patres Capuccinos pietatis studio probatos, sacrisque doctrinis apprime imbuitos instituit, necnon a summo Pontifice ipse facultatem obtinuit, ut fidelium confessiones excipere possent.

§. XXVI.

Ordo Fratrum Humiliatorum a Sancto Carolo ad pristinam disciplinam revocatus.

Guiff. vie de S. Charles l. 2. c. 14.

Hoc item anno Sanctus Borromæus pariter Ordinem Fratrum Humiliatorum, qui a primævo Institutio sui fer-

fervore plurimum deflexerant, ad pristinam disciplinam revocare satagebat: referunt nonnulli, quod hic Ordo erectus fuerit a Mediolanensibus quibusdam Nobilibus, qui in Germania a Conrado Cæsare, seu juxta alios a Friderico Barbarossa, aut Henrico V. diu in Germania capti detinebantur, ac tandem in Italiam reduces omnia sua bona communi omnium usui dicare decreverunt, unde circa annum Domini millesimum centesimum trigessimum quartum suarum uxorum consortium relinquebant, quæ pariter idem vitæ genus ex Divi Bernardi consilio amplectebantur: insuper paulopost Sanctus Joannes de Meda ex illustri Oldratorum familia Mediolani natus eisdem auctor existit, ut Regulæ Sancti Benedicti nomen darent; ubi postea ab Anno Salutis nostræ millesimo ducentesimo hic Ordo ab Innocentio III. approbatus in primævo suo fervore substitit, usque ad sæculi decimi sexti initium, quo tanta monasticæ disciplinæ dissolutio irrepsit, ut in nonaginta monasteriis vix centum circiter septuaginta Religiosi numerarentur, ac Superiores, qui vulgo Præpositi dicebantur, communes Conventuum redditus tanquam sibi proprios vendicarent, suumque munus perpetuo sibi afferrent, vel suas Præposituras aliis cederent,

Sæcul XVI.

A. C. 1568.

Heliot. hist. des Ord. monast tom. 6. c. 20. & 21.

Sæcul. XVI. A.C. 1568. PROVINCIA
 rent, perinde ac si beneficia in titulum
 concessa forent: unde tanquam ex pri-
 ma scaturigine promanabant innume-
 ræ prorsus corruptelæ, quibus reme-
 dium opponere nitebatur Sanctus Ca-
 rolus Borromæus, prius tamen cum
 Pio V. summo Pontifice, antequam Ro-
 ma discesserat, hac super re confere-
 bat.

Itaque Sanctus hic Præsul a San-
 ctitate sua hanc in rem duo impetra-
 bat diplomata, quorum uno concessum
 ut ex omnibus Ordinis Præposituris ad
 stabiliendam, atque erigendam Novi-
 tiorum domum decimas exigere vale-
 ret: altero autem idem cum plena au-
 thoritate Sedis Apostolicæ Delegatus
 declarabatur, adeo, ut cuncta, quæ
 ad religionis bonum necessaria censeret,
 præcipere, ac exequi posset: ut ergo
 hac in re suo procederet ordine, præ-
 primis comitia in Cremonensi urbe in-
 dici mandavit, ibidemque secundum
 Pontificis diploma prælegi, ac refor-
 mationis decreta promulgari iussit, si-
 mulque communem reddituum usum in-
 ter Religiosos revocavit, omnique pro-
 prio dominio penitus abrogato præce-
 pit, ut Præpositi officium non nisi ad
 triennium extenderetur, ac duntaxat
 per suffragia Præposituræ obtinerentur
 insuper plura alia condidit statuta, quæ
 non-

Sæcul XVI.
A. C. 1568.

nonnisi ad rectam regiminis dispositio-
nem, necnon ad conservandum disci-
plinæ monasticæ fervorem conduce-
rent. Hisce decretis omnes ferme re-
ligiosi privati non sine jubilo sese subji-
ciebant, minor tamen propensio depre-
hendebatur in Præpositis, qui suas di-
gnitates perpetuo possidendi, necnon
reditus illis annexos percipiendi, illo-
rumque dominium sibi vendicandi spe
se dejectos dolebant, ac propterea huic
emendationi acriter sese opponebant,
eorumque repugnantia diu admodum
vigeat.

§. XXVII.

Quatuor Cardinales a Pio V. creati.

Feria quarta die vigesima quarta Mar-
tii pridie ante Beatæ Virginis an-
nuntiatæ festum summus Pontifex qua-
tuor Prælatos purpura decorabat, quo-
rum primus erat Didacus Spinola Hi-
spanus Castellani Senatus Præses, ac
Seguntia Episcopus, necnon Genera-
lis in Hispania Inquisitor: porro is cre-
abatur Cardinalis Presbyter titulo San-
cti Stephani in Cælio monte. Alter
erat Hieronymus Souchierus natione
Gallus in Alverniensi Provincia, seu jux-
ta alios in Campania natus, Ordinis
Cisterciensis Religiosus, & Parisinæ Fa-
cultatis Theologicæ Doctor, necnon
Hist. Eccles. Tom. XLVIII. T qua-

Ciacon. t. 3.
p. 1031.